
NAGRODZICIEL (3) *sb m*

na- (2), nã- (1); na- *Leop*; na-: nã- *ModrzBaz* (1:1); *teksty nie oznaczają ó oraz é; o prawdopodobnie jasne (tak w nagrodzić); -ciél, -ciel- (tak w -ciel).*

sg N nagrodziciel (1). *♦ G nagrodziciela* (1). *♦ pl G nagrodziciel(o)w* (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVII w.

1. Ten, który daje zapłatę według zasługi (2) :

W połączeniu szeregowym (1): tego też chce lepszy nãd przyrodzenie Bog/ on naywyższy Miłtrz/ Hetman/ mściiciel/ y nãgrodźiciel [*hoc melior natura Deus, ille magister, imperator, vindex et remunerator*]. *ModrzBaz* 136v.

Wyrażenie: »nãaskawszy nagrodzieiel« (1): która pochwała [!] záprawdę v Bogá onego nãspráwiedliwżego lędźiego/ á nãáfkáwżego nagrodźicielá ielt ze wśzech naywiętłza [*remuneratorem benignissimum*] *ModrzBaz* 58v.

2. Ten, który wyrównuje szkody, straty (1) :

Wyrażenie: »nagrodziciel szkody« (1): Bogáthego gdy podeyda/ wiele ma nãgrodźicielow łzkody [*recuperatores*] *Leop Eccli* 13/26.

Synonimy: odpłaciciel, odpłaca.

Cf **NAGRODZCA**